

உள் நாட்டிற்கு
வருட சந்தா ரூபா 3.

1017
வெளி நாட்டிற்கு
வருட சந்தா ரூபா 4.

ஆசிரியர்:

யாழ்ப்பாணம்

தென்கோவை.

ச. கந்தைய பிள்ளை

நமீழ்ப் பண்டிதர்,
சிலோன்.

RÉPUBLIQUE FRANÇAISE
LIBERTÉ—ÉGALITÉ.—FRATERNITÉ.

VITTAGAM

LE REDACTEUR
TENKOVAI
S. CANDIAH PILLAI
Tamil Pandit
Jaffna
CEYLON.

JOURNAL HEBDOMADAIRE PARAISSANT LE JEUDI

வித்தகம்

வியாழக்கிழமை தோறும் வெளிவருவது

Bureau de la Direction :—
RUE D'AMBALATADOU AYER
MADAM, NO. 2,
Pondichéry.

நத்தம்போற் கேடு முளதாகுஞ் சாக்காமே
வித்தகர்க் கல்லா லரிது.

குறள்.

காரியாலயம் :—
அம்பலத்தாடு ஐயர் மடத்து வீதி,
நெம்பர் 2,
புதுவை.

VOL. III.

புதுவை, தாது வுல சித்திரை மீ கஅஉ (30—4—36)

NO. 20.

சுத்தசாதகம்.

விட்டலக்கணையும்விடாதலக்கணையும்
விட்டுவிடாதலக்கணையும்

தீட்டமதுறவேதேர்ந்திடிற்பந்தந்
தீர்ந்திடல்விட்டலக்கணையாம்

இட்டநல்லதிட்டானம்மதுதாலு
யிருத்தலேவிடாதலக்கணையாம்

எட்டறுசிவத்துக்கங்கமாயிருத்தல்
விட்டுவிடாதலக்கணையே.

தத்துவமசியேன் றுரைக்குமுப்பதத்திற்
றதுவன்னநான் கதாமவையும்

ஒத்துறதோந்தற்பதமவைதன்னி,
லொன்றென்றமசியினிலிரண்டாம்

தோத்துதலகன் றுசுத்தமாயிருத்த
றெல்லதிட்டானந்தானுதல்

ஒத்துறமவையிலொன்றென்றேயசியி
லொரிரண்டங்கமுஞ்சிவமே.

உ
திருவருள் துணை.

காலமுண் டாகவே காதல்சேய்
துய்மின் கருதரிய
ஞாலமுண் டானோடு நான்முகன்
வானவர் நண்ணரிய
ஆலமுண் டானேங்கள் பாண்டிப்
பிரான்றன் அடியவர்க்கு
முலபண் டாரம் வழங்குகின்
ருள்வந்து முந்தும்னே.
[திருவாசகம்]

வித்தகம்

புதுவை

தாது (ஸ்) சித்திரை மீ ௧௮ உ

குற்றங் காட்டல்.

தாந்த சித்தாந்த
சமரச நிலைகண்டு
ரித்தியத்துவம் பெ

ற்ற வித்தகச் சித்தர் பெருமானாகிய
இடைக்காடர் அருளிச் செய்த மூவடி
முப்பது என்னும் அரிய பெரிய
செழுந் தமிழ் மறை நூலில் “பொருட்
கூறு” என்னும் இரண்டாவது அத்தி
யாயத்தில் ஐந்தாவது சூத்த மகுட
மாகி மிளிர்வது “குற்றங் காட்டல்”
என்பது.

இதற்கு முந்திய சூத்த மகுடமாகிய
“நேரா நட்பு” என்பதன் பண்பும்
பயனும் “வித்தகம்” தொகுதி 3.
இல.19இல் ஷ சூத்தர் துதலிய
வாறு ஒரு சிறிது விளக்கமுற
உரைக்கப் பட்டன.

ஆதலால் அதனோடு தொடர்புடைய
“குற்றங் காட்டல்” என்பதன் பண்பும்
பயனும் ஈண்டு ஒரு சிறிது கூறப்படும்.

உடலகத் துள்ள நாதம் என்னும்
கால் — வாயு ஏற்ற பெற்றி தூய்மை
அடைந்து, அவ் உடலாகிய பிருதி
வியில் அதற்கு ஒத்த வண்ணம்
உறையப் பெறுதலாகிய கேண்மை
யால் — கேண்மை என்னும் நேரா
நட்பினால்,

அவ் உடலுயிர் தம் தம் அறியாமை
யால் செய்து கொண்ட பகைமையை
நீக்கும்படி—அழிக்கும்படி, சித்தருவ
மான ஒவியாகிய அவ் வாயு என்னும்
காலானது அசித் தருவமாகிய—பிருதி
வியாகிய ஊனில் பாய்ந்து பாய்ந்து
பாய்ந்த நிறைக்கு ஏற்ப,

அவ் ஊனாகிய தூலத்தை இடமாகக்
கொண்டு இயக்கத் தன்மை கெட்டுக்
குழைந்த நிறைக்கு ஏற்ப ஆகாயம்
என அமர்ந்து,

சிறிது சிறிதாக ஒக்கம் பெற்றுச்
சிதாகாசம் நிறைந்த சிறிய பாத்திரம்
என அவ் உடலை ஆக்கும்

என்பது “நேராநட்பு” என்னும்
மேலைச் சூத்தத்தால் விளக்கிக் கூறப்
பட்டது.

“நேரா நட்பு” என்னும் சூத்தத்
தால் சிறிது விளக்கப் பட்ட நட்பின்
அருமை பெருமைக்கு ஒப்ப,

நாடோடியாகிய பாமரன் ஒருவனது
பூர்வ புண்ணியத்தால் அவன் பால்
நட்புக் கொண்ட அரசன் ஒருவன்
அப் பாமரனைத் தன் வயமாக்கி —

தனக்கு ஒப்பானவனுக்கிக் காண்பதே
—கண்டு மகிழ்வதே—மகிழ்ந்து சுகிப
பதே அவ் அரசன் இயல் எனக் கூறற்
பாற்றும் அன்றோ!

அவ்வாறு உலகியலில் மிக்க கீழ்
நிறையில் இயங்கிக் கொண்டிருந்த
அப் பாமரனைத் தன்னவ னுக்குதற்
கண் அவ் அரசனுக்கும் அப் பெற்
றியை அடைய முயலும் அப்
பாமரனுக்கும் துன்பம் பெரிதாகும்
என்பது மிகையன்று.

அப் பாமரன் சிந்தனை சொற்
செயல்கள் அனைத்தும் அவ் அரச
னாகிய ஆசிரியன் பெருந் தன்மைக்கு
ஏற்றன வாகா என்பது கூறாமலே
அமையும்.

அரசனது ஆணைவழி நின்றபுது
தற்கண் அப் பாமரனுக்கு
துன்பங்கள் மரண வேதனைக்கே
ஒப்பாகும் அன்றோ!

இவ்வாறு அப் பாமரன் பல காலம்
ஆற்றொணாத் துன்பங்களை அதுப
வித்து,

அவ் அரசனை விட்டு விலகி ஓடி
விடலாம் எனப் பலநாள் நினைந்தும்,

அவ்வாறு அவ் அரசனை விட்டு
விலகுவதால் மேலும் பெருந் துன்பம்
அவ் அரசனால் விளைபக் கூடும்
என்னும் அச்சத்தால் அடங்கியும்,

அவ் அரசன் வற்புறுத்தலுக்காகவே
திருத்த மடைந்து அவன் அகமகிழும்
வண்ணம் ஒழுக்குங்கால் அவ் அரசனால்
அடையும் பலனுக்கு அளவில்லை என
எண்ணி அத்தகைய அவாவினால் தன்
மனக் கோளாற்றை ஒருவாறு அடக்
கியும்,

இன்னோர்ன்ன பலப்பல அவச்
சலனங்களால் தாக்குண்டு “தற்சுதந்
தரம்” அற்றவனாய் சிறகு முரிந்த
பறவையைப் போல் அடங்கி அவ்
அரசன் ஆணைவழி நின்று ஒழுக்கித்
திருத்த மடைந்து,

அவனது மந்திரி ஸ்தானத்தில் அமர்ந்து அரசகாரியங்களை ஒழுங்குற நடாத்தும் போதன்றே,

அப் பாமரன், அவ் அரசனால் தனக்கு நேர்ந்த குபேர சம்பந்தையும் பெருங் கீர்த்தியையும் நினைந்து நினைந்து மனம் நைந்து நைந்து உருகி உருகி,

அவ் அரசன் மாட்டு மிக்க கடப் பாடு உடையனாய் ஒழுக்குவதே அவனுக்குத் தான் உளுற்றக் கூடிய கைம் மாறு எனக் கருதி உய்வன்—உய்தி யடைவன் என்க. இது உலகியல் அன்றே!

இல்கே போல்,

நற்றவத்தால் ஆசானாகிய முடி மன்னனை அடையப் பெற்ற மாணவனாகிய பக்குவ சீவன்,

அவன் ஆணைவழி ஒழுங்குங்கால் அளவு படாத துன்பங்களை அடைந்தே ஈற்றில் உய்தி பெறுகின்றான்.

முன்னிலைக் கோரணிகளால் அடையும் துன்பங்களும், முன்னிலைகளை நிறை கண்டு பஞ்சீகரணித்த லாகிய நிறை முறையான அருந்தல் பொருந்தல்கள் அமைதற்கண் உளவாகும் துன்பங்களும்,

நாதங்களை ஆக்கமுறச் செய்தற்கண்ணும் இயற்கை யாகவே கீழ்முகம் கொண்ட குண்டலியானது நாணல் கோணல் நீங்கி மேலெழுந்து சுழி முனையைத் தாவுதற் கண்ணும் உளவாகும் கர்மப் போராட்டங்களாகிய பைதல்கள்—பையாப்புக்கள் என்பனவும் அளவு படுவன ஆகுமா?

இன்றோரன்ன துன்பங்கள் பல ஏற்றால் சாதலுரசு சாதலடைய வேண்டும்.

இன்ன நீர்மைத்தாய மரண வேதனை யைச் சிங்க முடியாத மாணவன் பலகால் ஆசானை விட்டு விலகி நினைத்தும்,

அவ்வாறு செய்தலாகிய குரு ஆணை கடத்தலால் அச் சென்மத்திற் ருணை அளவிறந்த இன்னல்களை—அல்லல்களை அடைவது மன்றி, பின்னர் எரிவாய் நரகுக்கு இரை யாதலாகிய கொடிய பிறவி வலைப்பட்டு உழலுவது சத்தியமே ஆதலாலும்,

ஆசானை யன்றி வேறு கதி யின்மையாலும் அவ்வாறான மனக் கோளாறு களை ஒழித்து,

அவ் ஆசான் அருளால் மேல் கர்ம ஒழிவின்கண்—இருவினை சமரசம் பெறுதற்கண் அடையப் போகும் அளவிறந்த நன்மையை அவாவியும்,

அவன் ஆணைவழி நின்று வழுவற ஒழுகி முத்தி வாயில் கண்டு தன் குரவனாகிய ஆசானிடத்து மிக்க கடப் பாடு உடையனாய்ப் பணி செய்து ஆரோகணம் பெற்று உய்தி யடைவன் என்க.

சாதகனாகிய மாணவன் சிந்தனை சொற் செயல்களுக்கும் ஆசான் பெருந் தன்மைக்கும் இடையீடு மிகமிகப் பெரிதாம் என்பதும்,

ஆசான் மாணவனைத் தன்னவன் ஆக்குதற்கண் உளவாகும் கஷ்டங்களும்

திருவாசகம்.

“கன்னூர்உரித்துஎன்னைஆண்டான்”

எனவும்,

“கல்லைமென்கனியாக்கும்விச்சைகொண்டென்னைநின்கழல்க்கட்கன்பளுக்கிலும்”

எனவும்,

“ஞமலிக்குத்தவிசிட்டு”

எனவும்,

“நாய்சிவிகைஎற்றுவித்த”

எனவும், பிறவுமாக வருடம் திரு

வாக்குக்கள் பலவற்றால் வெள்ளிடை ஆம்.

இத்தகைய மாணவனது உடலுயிர் அவ் ஆசான் அருளால் பெறப்படும் உரிய சாதகங்களால் தம் தம் பண்டைப் பகைமை யினின்றும் விடுபட்டு ஒன்றுக் கொன்று மித்துருத்துவ நிறை கொள்ளக் கொள்ள சத்துருத்துவம் என்னும் இயற்கையாய் அமைந்த தீவினை நிறை இரியும் என்பது வேத வழக்கும் தத்துவப் பெரியார் துணியும் ஆம்.

உயிர்க்கிழவனாகிய சீவன் சீவனாகிய சீவன் ஊனிற் பாய்ந்து அவ் ஆனாகிய உடலிடங் கொள்ளுதலால் அழுக்கு நீங்குதல்—தீவினை நிறை இரிதல் பின்வரும் பிரமாணங்களாலும் நன்று புலப்படும்.

திருவாசகம்.

“.....ஊனையு நின்றுருக்கி என்வினையை [ஒட்டு கந்து.....”

(ஊ திருவம்மாளை செ.14)

“.....சிவபெருமான் ஊன்நாடிநாடிவந்துன்புகுந்தான்.....”

(ஊ திருப்புவல்லி செ.5)

“.....ஊனினை யுருக்கி உள்ளொளி பெருக்கி உலப்பிலா ஆனந்த மாய தேனினைச் சொரிந்து.....”

(ஊ பிடித்தப்பத்து செ.9)

“முன்புள்ள வற்றை முழுதழிய உள் புதந்த அன்பின் குலாத்திலலை யாண்டானைக் [கொண்டன்றே.”

(ஊ குலாப்பத்து செ.3)

திருமந்திரம்.

மாலை விளக்கு மதியமு ஞாயிறும் சால விளக்குந் தனிச்சுட ரண்ணலுண் ஞானம் விளக்கிய நாதனென் னுள்புகுந்து ஊனை விளக்கி யுடவிருந் தானே.

(ஊ 5 ம்-தந் தீவிரதரம் 0 ச.3)

ஆணைகளை நேர்து மடக்கி யறிவென்னு
ஞானத் திரியைக் கொளுவி யகனுட்புக்கு
ஊன யிருநற றோக்த மொருவற்கு
வானக மேற வழியெளி தாமே.
(ஊ8 ம் தந்.நின்மலாவத்தை செ.3)

தீவினை இரிவது என்றால் காற்றைப்
போலவோ புகையைப் போலவோ புறப்
பட்டு ஓடிப்போய் விடும் என்பது
பொருளா? அற்றன்று.

மற்றோ, தீவினை என்னும் அசுத்த
நிறையால் பஞ்சீகரணிக்கப்பட்ட
உறுப்புக்கள் — உறுப்புக்களாலாய
சரீரம் மாற்ற மடைவது என்பதை
பொருளாகும் என்க.

பேரின்பம் எனும் சொல்லைக் கேட்ட
மாத்திரத்தில் அது வாளா சுகத்
தையே பயக்கும் தன்மை உடையது
என எண்ணியும்,

இணைவிழைச்சு என்னும் சொல்லைக்
கேட்டு அஃதாவது சிற்றின்ப நுகர்ச்சி
என்னும் சிறு வாழ்வின்றான் பேரின்
பம் என்னும் பெரு வாழ்வினை அடைய
வேண்டும் என்பது கேட்டு,

“அடா! இதுமெத்தச் சுகமாச்சே!
சதா பெண் போகத்தை அதுபவிப்
பதை விடச் சுக முண்டோ!”
எனத் தடித்த புத்தியால் எண்ணியும்,

சிறிது துன்பம் ஒருபொருக்கால் ஆக்க
முறினார். அதனைச் சகித்து எவ்வாற்
றானும் மேற் கதியாகிய ஆரோகணப்
பேற்றை அடைந்து விடலாம் என
எண்ணியும்,

இவ்வாறு நன்று தீது என்னும்
இரண்டையும் தழுவி மனம் ஊசலாடி
ஆசான் கையில் தன் சிகைபைக்
கொடுத்து விட்டுத் தற் சதந்தரத்தை
அவ் ஆசான் அடிக்கு அடிமை செய்து
அவன் ஆணைவழி ஒழுக்கி “நேரா ட்டு”
என்னும் தத்துவத்தைப் பெறுதற்
குரிய தடத்தை அடைந்த மாணவ
னுடைய சரீரம்,

சிதாகாசம் பெருக்க மடைதற்குரிய
பூந்துருத்தியாக — பாத்திரமாக மாற்ற
மடையும் என மேலைச் சூக்தத்தால்
கூறி யருளிப் ஆசிரியர் இடைக்
காடனார்,

“குற்றங் காட்டல்”

என்னும் இச் சூக்தத்தால், அத்
தகைய உடலுயிர் தம் பாலுள்ள
குற்றமாகிய ஊனத்தைப் புறத்தே
காட்டும் எனவும் அதனால் ஆம் பயன்
இன்னது எனவும் கூறுகின்றார் என
அறிதற் பாற்று.

மூவடி முப்பது.

பொருட் கூறு.2

குற்றங் காட்டல் 5.

உறுப்பெற வாக்கிய வறுவினை திருத்தலின்
வெறுக்கை பெருக்கலின் விளக்கக் கூட்ட
[வின்
குற்றங் காட்ட நெற்றென துரைப்ப.

என்பது சூக்தம்.

கால் என்னும் வாயு உடலகத்து
உறைந்து ஆகாச பூதமாக மாற்ற
மடையப் பெற்ற மாணவன் உடலில்
உள்ள குற்றங்களாகிய ஊனங்கள்
புறத்தே தோன்றும் என்பதனையும்
அவற்றை மதிவினையால் ஒழிக்க
வல்லான் அவனே—ஓடா பூடகையால்
உஞற்றப்படும் அவனுடைய பயில்வு
களே என்பதனையும் உணர்த்துதல் துத
லிற்று இச் சூக்தம் என்க.

ஒருவன் ஒரு வினையை உஞற்றுங்
கால் அதன் பால் உள்ள குற்றங்களை
பிறர் எடுத்துக் காட்டுதல் அவனும்
அவ் வினையும் நண்ணிலையில் உறுதல்
பெற்றுத் திருந்தும்படி செய்வது என
வும்,

அதனால் வருவா யாகிய செல்வம்
பெருகும் எனவும், புகழ் பெருகும்

எனவும்,

ஆதலால் அத்தகைய குற்றங் காட்
டல் மாறுபாடான செயல் என்னுது
உரிய செயல் என்றே பெரியோர்
கூறபு எனவும்,

எம் போலிய உலகியலுக்கு ஒப்பிய
படிப்பாளிகள் பொருள் காணும்
படியும்,

உண்மையை நாடும் ஆற்றலும்
காதலும் உடையார் குரு வருளால்
அதனை உணர்ந்து உய்தி யடையும்
படியும் அமைக்கப் பட்டது இச்
சூக்தம் என்க.

“உறுப் பெற ஆக்கிய” எய்தற்கு
உருப் பெற்று ஒங்கும்படி
யலுக்கு ஒப்பிய வாறு பொருள்
கூறுவாரும் உளர்.

இவ்வாறு கூறுவோர் ரகா நகா
ஒற்றுமைபற்றி உரு உறு என நின்றுது
என்பர்.

சீவர்கள் தங்கள் தங்கள் குற்றங்களை
—செய்யும் தொழில்களில் உளவாகும்
குறைகளை தாங்களாகவே அறிந்து
கொள்வது முடியாத காரியம்.

சீவர்களுள்ளே குற்றம் இல்லா
தவர் — குறை இல்லாதவர் யாருமே
இல்லை.

ஆதலால் தமது குற்றங்களைக் கண்டு
திருந்த முடியாது பிறர் குற்றங்களை யே
கண்டு அவதிபுற்று மாண்டு போவதே
சீவர் இயல் ஆகும்.

உலகியலில் ஒவ் வொருவரும் தம்
தம்மில்—தாம் தாம் உஞற்றுங் கருமங்
களில் தம் தம்மால் காண முடியாத
குற்றங்களை — குறைகளை அவரவர்
அறிவிற்கு ஏற்றவாறு பிறர் கண்டு
கூறுவதால் சில வகையால் திருத்தம்
உளதாதல் ஒருதலை.

ஆதலால் ஒருவர் குற்றங்களைப்
பிறர் எடுத்துக் காட்டுதல் தேற்ற

அன்று—மாறுபாடான செயல் அன்று; உரிமையுடைய — முறைபான செயல் என்றே கூறற் பாற்று.

இதனை மாறுபாடான செயல் என்று கூறாது உரிய செயலென்றே உலகியல் நோக்கி அறிஞர் கூறுப என்பது.

தமது குற்றங்களை — குறைகளைப் பூணமாக அறிந்து திருந்தும் ஆற்றல் இல்லாத உலகோர் பிறர் குற்றங்களை அறிந்து அவரைத் திருத்துதல் முடியாத காரியம்.

ஆனால், நேரா நட்புக் கைகூடுதற் குற்றங்களை அறிந்து தன்னும் தடத்தை உடைந்த சாதகன் நீர்மை அஃதன்று.

அவனை தனது குற்றங்களை — ஊனங்களை அறிந்து தனது மதி வினை கைய புது வினையால் — இனமான முன்னிலைப் பொருள்களை நிறை கண்டு உண்டு பஞ்சி கரணித்தலால் அவற்றை மாற்ற வல்லவன் ஆவன்.

இனி, இச் சூத்தத்தின் உண்மைப் பொருள் தான் யாதோ? எனின், சிறிது கூறுதல்:—

“உறுப் பெற ஆக்கிய குற்றங் காட்டல் தேற் றேனது உரைப்ப”

என்னும் மேற் கோள்

1. உறு வினை திருத்தலின்
2. வெறுக்கை பெருக்கலின்
3. விளக்கம் கூட்டலின்

என்னும் மூன்று ஏதுக்களால் சாதிக் கப்பட்டது.

1

ஆசான் அருளால் உரிய சாதகமாகி அமைந்த புது வினையாகிய மதி வினை திருத்துதலால் — மாற்றுதலால்,

2

உபய பூதமாகிய வாயு பூதம் அமல் மாக வினை வேறுதலால்,

3

அவ்வாயுவின் வினை வேற்றத்தால் அக்கினியும் ஏற்ற நிறை பெறுதலால்,

இரு வினை சொரூபம் என உறுதல் பெறுமாறு ஆக்கப் பட்டன வாகிய உடலுயிர் குற்றங் காட்டல்—துன்பம் அநுபவித்தல் மாறுபாடானது என்று — முரண் பாடானது என்று கூறாது உரிமையானது என்றே — இயற்கை என்றே உயர்ந்தோர் கூறுப என்பது.

ஆகாச பூதம் பெருக்க மடையப் பெற்ற மாணவன் உடலும் உயிரும் (சரீரம்) அசுத்த பஞ்சிகரண நிறையினின்றும் விடுபட்டு மாற்றம் அடைய அடைய,

அவன் சரீரத்தில் — ஊனுயிரில் சம்ஸ்காரமாய் இருந்து காலக் கிரமத்தில் வினைவேறி அநுபவத்துக்கு ஏற்ற பெற்றி நிறை பெற்ற—பக்குவம் பெற்ற வினைகள் — விபாதிகள் (குற்றங்கள்—ஊனங்கள்) வெளிக் கிளம்பும்; கிளம்பிப் போர் புரியும்.

அவ்வ வினைகட்குரிய வீறு அடங்கும் வரை அவைகள் தங்கள் சொரூபங்களை வியாதியுருவங்க ளாகவும் சஞ்சல வடிவங்க ளாகவும் காட்டி ஊன் உயிரைத் தாக்கி — வருத்திப் பல்லாற்றினும் ஆற்றொணாத் துயரங்களுக்குப் பிறப் பிடமானது இவன் சரீரம் எனப் பல்லோரும் இகழும்படி.

ஊனங்களாகிய குற்றங்கள் பல தோன்றும் படி செய்யும்; பலப்பல குற்றங்களை இவன் சரீரத்தில் காட்டும்; வினை ரூபமாகிய உடலுயிர் — சரீரம் காட்டும் என்க.

“குற்றங் காட்டல்”

என்பதன் பொருள் இதுவே ஆம். உறு பெற ஆக்கிய:— “வினைப் பேர்கமே உறு தேகம் கண்டாய்” என, தத்துவப் பெரியாராகிய

எமது பட்டினத் தடிகள் அருளி யாங்கு,

இருவினை சொரூபம் என உறுதல் பெறுமாறு—தோன்றல் பெறுமாறு—தூலமாக—தூலமான உறுதல் பெறு மாறு ஆக்கிய—ஆக்கப் பட்டன வாகிய உடலுயிர் (சரீரம்) என்க.

ஆக்கிய வினையா ளையும் பெயர்.

திருவாசகம்.

—

“ஊச லாட்டும் இவ் உடலுயி ராசீன இரு [வினை அறுத்து.....”

(ஊ அற்புதப்பத்து செ. 8.)

என்னும் பிரபல தெய்வச் சருதியாலும் இருவினை சொரூபமே உடலுயிர் (சரீரம்) என்பது நன்று வலியுறுதல் கண்டு கொள்க.

உறு பெற — உறுதல் பெறும்படி. உறு முதனிலைத் தொழிற் பெயர். உறு பெற ஆக்கிய — ஆக்கப்பட்டன வாகிய உடலுயிர் குற்றங் காட்டல் என இயையும்.

பக்குவி யாகிய மாணவன் சரீரம் குற்றங்களை—ஊனங்களைக் காட்டுதலை — அவன் சரீரத்தில் — அவன் பால் குற்றங்கள்—ஊனங்கள் — விபாதிகள் தோன்றுதலைக் கண்ட பாமரர்,

இதன் உண்மைபை அறிபாதவர் ஆதலால் இவனுக்கு இழுந் குரைப்பர்; “ஓ! ஓ! இவர் ஞானம் இவ் வளவற்றங் கோலோ!”

என ஏளனமும் செய்வர். உயர்ந்தோர் அவ்வாறு கூறமாட்டார். அவர், உண்மையை அறிந்தவர் ஆதலால்,

இத்தகைய “குற்றங் காட்டல்” “தேற்று எனது” — மாறுபாடானது — முரண் பாடானது என்று கூறாது, உரியது என்றே — முறை யானது என்றே — இயல் என்றே “உரைப்ப” — கூறுப என்ற படி.

ஆதலாற்றான்,

“உறுப் பேற ஆக்கிய துற்றம் காட்டல் தேற்று எனது உரைப்ப”

என அருளிச் செய்தார் இடைக்காடர் என அறிதற் பாற்று.

தேற்று — பின்ன லானது—தடையானது—மாறு பாடுடையது—முரண்பாடுடையது.

கந்தப்புராணம்.

“.....பூங்கொடிதேற்றீடீம்.....”
(ஷே.திரு நாட்டுப் படலம் செ.41)

என்னும் செய்யுட் பாகத்தில் தெற்றுதல் பின்னித் தடைப் படுத்தல் எனப் பொருள் படுதல் காண்க.

குறள்.

கெடுவாக வையா துலகம் நடுவாக நன்றிக்கட்டங்கியான் தாழ்வு.

(ஷே.12ம் அதி.நடுவுநிலைமை செ.7)

என்னும் தேவர் திருவாக்கும் “குற்றம் காட்டல் தெற் றெனது உரைப்ப” என்னும் இடைக்காடர் திரு வாக்கின் பொருளை வலியுறுத்துதல் கண்டு கொள்க.

முன்னிலைகளை நிறையோடு தழுவி (நடுவாக) அற நெறிக் கண் நிற்பவனது வறுமை நோய் முதலிய குறைகளை கேடு என்ற—மாறு பாடான தென்று கொள்ள மாட்டார் உயர்ந்தோர் என்பது இதன் பொருளாகும்.

உலகம் ஈண்டு உயர்ந்தோரை உணர்த்தி நின்றது.

குறள்.

ஒப்புரவி னுல்வருந் கேடெனின் அஃதொ [ருவன்] விறறுக்கோட் டக்க துடைத்து.

(ஷே.22ம் அதி ஒப்புரவறிதல் செ. 10)

என்பதும் மேலே கூறிப் உண்மை யையே வலியுறுத்து கின்றது.

முன்னிலைகளை உறவு செய்தற்கண் ஒருவனுக்கு வறுமை நோய் முதலிய கேடுகள் — குறைகள் — உளவாகும் ஆயின், அவை அவன் தன்னை விறறு யினும் கொள்ளும் தகுதி யுடையன ஆகும் என்பது இதன் பொருளாகும்.

ஒப்பு உறவு — உறவு = இனமான முன்னிலைகளை உறவு செய்தல் — நிறையோடு பஞ்சீ கரணித்தல். தன்னிலையே முன்னிலை ஆதலால் ஒப்பு எனப் பட்டது. இனமான—ஒப்பான முன்னிலை என்பது பொருளாகும்.

குற்றம் காட்டல் தெற்று அன்றாதல் — மாறுபாடு அன்றாதல் எங்ஙனம்? எனின், கூறுதும்:—

எத்துணை வல்லபம் பெற்றவர் என உலகியலில் காணப் படுபவ ராயினும் அவரையும் குற்றங்க ளாகிய ஊனங்கள் — நோய்கள் விட்ட பாடு இல்லையே!

ஆதலால் “ஆரோகணம் பெறுவான் இயங்கு கின்றேன்—பயில் கின்றேன்” எனக் கூறுவதோடு அமையாது,

உலகவ ராகிய எம்மைப் போலவே உண்டுடுத்துக் கொண்டாடித் திரியும் சாதகனாகிய இவனையும் நோய்கள் — குற்றங்கள் — குறைகள் விட்ட பாடு இல்லையே!

உலக மாக்கள் எனப்படும் எமக்கும் உயர் நெறி கடைப் பிடித்து ஒழுக்குவோன் எனப்படும் இவனுக்கும் இடையீடு தான் யாது கொலோ?

எனக் கடாவி ளானஞ் செய்வர் பாமரர் ஆதலால்,

அன்ன நீர்மையுடைய கூதறைகள் வாயடங்கி வாளாங்கு வதியும் படியே,

(1) உறு வினை திருந்தலின்

(2) வெறுக்கை பெருக்கலின்

(3) விாக்கம் கூட்டலின்

என்னும் மூன்று ஏதுக்களையும் கூறினார் புலவர் என அறிதற் பாற்று.

உலகோரும் சாதகனும் தீவினைப் பயனை — வியாதி சஞ்சலங்களை அநுபவிப்பதில் ஒரே பெற்றி உடையர் எனக் கூறவும் படாது.

ஏன்?

உலகோர் வினை அநுபவத்திலும் பார்க்க பக்குவி யானவன் வினை அநுபவம் மிகப் பெரிதாயும் என்பதே — அளவிடற் கரியது என்பதை வலியுறுத்த மங்களின் முறையீடு ஆதலால் என்க.

இவ் உண்மையை வலியுறுத்தும் பிரமாணங்கள் தத்துவப் பெரியார் அருளிய லவத தூல்களில் பாக்கக் காணப்படும்.

அவற்றுள் ஒரு சில காட்டுதும்.

திருவாசகம்.

செழுக்கமலத் திரளானநின் சேவடிசேர்ந்த
[மைந்த
பழுத்தமனத் தடியுடன் போயினர்
[யான் பாலியேன்
புழக்கினுடைப் புன்சூரம்பைப் பொல்லாக்
[சுல்வி ஞானமிலா
அழுக்குமனத் தடியே னுடையாயுள்
[அடைக்கலமே.

(ஷே. அடைக்கலப்பத்து செ.1)

சீவாரீந் தீமொய்த் தழுக்கோடு திரியஞ்சிய
[துடி லிதுசீதையக்
கூவாய் கோவே கூத்தா காத்தாட் கொள்
[எந் குருமணியே
தேவா தேவர்க் கரியானே சிவனே சிறி
[தென் முகநோக்கி
ஆவா வென்ன ஆசைப்பட்டேன் கண்டா
[யம்மானே.

(ஷே. ஆசைப்பத்து செ.3.)

மிடைந் தெலும் பூக்கை மிக்கழகக் கூறல்
 வீறிலி நடைக் கூடம்
 தோடர்ந் தேன நலியத் துபருகிசீறேன்
 [சோத்தம் எம்பெருமானே
 உடைந்து நைந்துருகியுன்னொளி நோக்கி
 [யுன்றிரு மலர்ப்பாதம்
 அடைந்து நின்றிவொ னுசைப் பட்டேன்
 [கண்டாயம்மானே.
 (ஊ ஊ செ.4)

ஆகியாயநான்மு கணுமாலும் அறிவரிய
 சோதியானே நீதியில்வேன் சொல்லுவன்
 [நின்றிறமே
 ஒதிநாளும் உன்னை எத்தும் என்னவினை
 [அவலம்
 வாதியாமேவந் துநல்காய்வலிவலமேய
 [வனே,
 (ஊ செ.10)

காமத்துரோதங் கடக்கேனென்துதே
 நாமே அரசென்று நாடோறும் எண்ணுதே.
 கந்தனை நன்றருளுங் கன்னிவனநாதா
 எந்தவித்தத்தினுலே நிப்பட்டுவனடா.
 (ஊ புலம்பல் செ.11, 12, 20.)

அப்பர் தேவாரம்.

அரிக்கும் பிரமற்கும் அல்லாத தேவர்
 [கட்கும்
 கொரிக்கும் படித்தன்றி நின்றசிவம் வந்து
 [நீய்மை
 உருக்கும் பணிசொள்ளு மென்பது கேட்டு
 [உலகமெல்லாம்
 கிரிக்கூர் பிழாடித் தெள்ளைக் கொட்
 [டாமோ
) கள்ளேணம் செ.3)
 [சாதகன் உடலுயிர் குற்றம் காட்
 பிழை உண்மை அறிபாத உலக
 மாக்கள் அவனை எனாம் செய்யும்
 திறன் இப்பாகரத்தால் நன்று புலப்
 படுதல் காண்க.]

சேத்தையேன் சிதம்பநீர்யேன்சேடிய
 [னேன் அழக்துப்பாயும்
 போத்தைபேபேர்நீர் நாளும்புகலிடம்
 [அறியமாட்டேன்
 எக்கைநான்பற்றிநிற்கேன் இந்நாற்புநோக்கீ
 [யாட்டாக்
 கொத்தையேன் செய்வதென்னை நோவல்
 [வீரட்டனீரே.
 (ஊ திருக்கோவல் வீரட்டானம் செ.1)

“.....”
 சாணுவளர்க்க அடியென்பதில் துயர்சுற்றல்
 [வவே?
 (ஊ பொ.து.)

நிணத்திடைபாக்கைபேணிநியமஞ்செய்தி
 [ருக்கமாட்டேன்
 மணத்திடையாட்டம்பேசுமக்கோசுற்ற
 [மென்னும்
 கணத்திடையாட்டப்பட்டுக்காதலா
 [லுன்னப்பேணும்
 குணத்திடையாழமாட்டேன் கோவல்வீரட்
 [டனீரே.
 (ஊ செ.9)

சாதகன் இத்துணைக் கோர மாந
 நிறையை அதுபவிக்கும் போதும்
 ஆசான் அருண் மொழியால் —
 ஆசான் மாட்டு வைத்த நம்பிக்கையால்
 தன் பயில்வுகளை வழுவாது உஞற்ற
 உஞற்ற,

போர் புரிதற்கென வீறு கொண்டு
 வெளிப்பட்டு ஊன் உயிரை (தூண்டி
 லில் அகப்பட்ட மீன் போல) உணங்கச்
 செய்யும் தீவினை சொருபங்கள்
 ஒன்றோ டொன்று மொத்தூண்டு அழி
 யும்.

திருஞானசம்பந்தர் தேவாரம்.
 பெண்டிர்மக்கள் சுற்றமென்னும்பேசைப்
 [பெருங்கடலை
 விண்டிபண்டேவாழ மாட்டென் ன்வந்
 [நோய்நலியக்
 கண்டுகண்டேயுன் மன்றாமம் காதலிக்
 [கின்றதுள்ளம்
 வண்டுகிண்டிப்பாடுஞ்சோலைவலிவல
 [மேயவனே
 (ஊ திருவலிவலம்-பண் பழந்தக்கராகம்
 [செ.3)

மோத்தையைக்கண்டகாக்கைபோலவல்
 [வினகர்மொய்த்துள்
 வார்த்தையைப்பேசலொட்டாமயக்கநான்
 [மயங்குநீர்நேர்
 சீத்தையைச்சிதம்பநீர்நீர்சேடிக்கோர்
 [நோய்வடி கொன்றில்லா
 ஊத்தையைக்கழிக்கும்வண்ணம் உணர்வுகா
 [உலகமூர்த்தி.
 (ஊ தனித்திருநேரிசை செ.7)

அசுத்த தருவானது தனது அசுத்த
 நிறை கெட்டு சுத்த தருவாக மாற்ற
 மடையும் என்பதன் பொருள் இதுவே
 ஆம்.

பின் வரும் வேதப் பிரமாணம் இவ்
 வுண்மைபை நன்று புலப் படுத்துதல்
 கண்டு கொள்க.

திருவாய்மொழி.

தாயுநீயே தந்தைநியேசங்கரனே
 [அடியேன்
 ஆயுரின்பால் அன்புசெய்வான் ஆதரிக்க
 [கின்றதுள்ளம்
 ஆயமாயகர்யம் தன்னுள்ளவாநீன்
 [றென்றலோட்டார்
 மாயமேயென்றஞ்சுகின்றேன்வலிவல
 [மேயவனே.
 (ஊ செ.7.)

பட்டினத்தார் பாடல்.
 கன்னிவனநாதா ! கன்னிவனநாதா !
 ஐந்துபுலனு மடங்கேனே என்குதே
 சிந்தைதவிக்கிறதும் தேறேனே என்குதே.

நெய்க்குடத்தைப்பற்றியே ஊம்எறும்புகள்
 [போல்கிரந்துஎங்கும்
 கைக்கொண்டுநீங்கின்றநோய்கார்
 காலம்பெறஉய்யப்போமீள்
 மெய்க்கொண்டேவந்துபுதுத்துவேதப்
 [பிரானூர்கிடந்தார்
 பைக்கொண்டபாம்பணையோடும்
 பண்டன்றுபட்டினங்காப்பே.

[இப்பாகரத்தால் குற்றம் காட்டல்
 தெற்று அன்று] என்பதன் உண்மை
 யும் வெள்ளிடை ஆதல் காண்க.]

“உறு வினை திருத்தலின்”

ஈண்டுப் புலவர் பெருமான் உறு வினை திருத்தலின் எனக் கூறாது சிறிது விஷமமாகவே “உறு வினை திருத்தலின்” எனக் கூறி யருளிநூர்.

அஃது எற்றிற்கோ? எனின்,

உறு வினை திருத்தலின் என்று கூறினால் வினை ரூபமாகிய உடலுயிர் மாற்ற மடைதல் என்பது மட்டுமே குறிக்கப்பட்டது எனக் கொள்ளப்படும். அன்றி, உண்மை விளக்கம் பெறாது.

ஆதலால் மாணவன் கைக் கொண்டு ஒழுகும் புது வினையாகிய பயில்வுகள் என்னும் மதி வினையைக் காட்டி அதன் பெருமையை விளக்குதற்கு எனவே,

“உறுவினை திருத்தலின்”

எனக் கூறி யருளிநூர் இடைக்காடர் என அறிக.

“வெறுக்கை பெருக்கலின்”

வெறுக்கை என்றால் என்னை?

அதுதான் சேறிவு எனப் பொருள் பட்டு அதனை உடைய வாயுவுக்கு ஆகு பெயர் ஆயிற்று என்க.

வெறுக்கை வெறுப்பு என்பன ஒன்றே. வெறுப்பு என்பது செறிவு என்னும் பொருட் டாதலை,

தொல்காப்பியம்.

“விற்பும் உற்பும் வெறுப்பும் சேறிவே”

(ஊ உரியியல் சூட்.51)

என்பதனால் அறிக.

புற நானூறு.

“வெறுத்த கேள்வி விளங்குபுகழ்க் கபிலன்”

என்புழியும் வெறுப்பு என்பது செறிவு என்னும் பொருட்டாய் நின்றல் காண்க.

தொல்காப்பிய எழுத்ததிகார உரையில் எழுத்தின் இலக்கணம் கூறு மிடத்து,

ஆசிரியர் நச்சினூர்க்கினியர்,

“சேறிப்பச் சேறல்” “சேறிப்பவரு தல்” “இடை யெறியப் பதேல்”

முதலிய காரணம் பற்றி எழுத்து வாயுவின் குணமுடையது என்பனர்.

இதனாலும் சேறிவு வாயுவின் பண்பா தல் வெள்ளிடை ஆம்.

ஆதலால் வெறுக்கை என்பது வாயு என்னும் பொருட்டாய் நின்றலில் இழுக்கின்மை கண்டு கொள்க.

சாதகனாகிய மாணவன் தன் இடையறா உழைப்பாகிய பயில்வுகளால் வெறுக்கை என்னும் வாயு வாயு என்னும் உபய பூதம் ஒக்க மடையு மாறு செய்கின்றான்;

சதா அமலமான வாயுவை வினை த்துக் கொண்டே இருக்கும் தன்மையுடைய பூர் துருத்தியாகத் தன் புலால் துருத்தியை மாற்று கின்றான் என்க.

“வெறுக்கை பெருக்கலின்”

என்பதன் பொருள் இதுவே ஆம்.

விளக்கம் கூட்டலின்”

அவ் வாயுவின் பெருக்கத்தால் ஆய அக்கிரியும் (விளக்கம்) ஏற்ற நிறை அடைதலால் (கூட்டலின்) உறு வினை திருத்துகின்றது என அறிதற்பாற்றம்.

அமல அக்கினியாகிய சிவம் — அமல ஒளி உடலகத்து ஆக்க முறு தல் என்பதன் பொருள் இதுவே ஆம்.

திருவாசகம்.

அவமாய தேவ ரவகதியி லமுந்தாமே பவமாயவ் காத்தென்னை யாண்டுகொண்ட

[பரஞ்சோதி நவமாய செஞ்சுடர் நல்ததலு நாமோழ்ந்து சிவமான வாபாடித் தெள்ளேணற் கொட்

[டாமோ

(ஊ திருத்தெள்ளேணம் செ.4)

என மணி வாசகர் அருளிபதும் அறிக.

புது வினை என்னும் மதி வினையால் வெறுக்கை பெருக்க மடைந்து அதனால் விளக்கம் என்னும் அமல அக்கினி ஏற்ற நிறைபோடு ஒக்கம் பெற்று உறுப் பெற ஆக்கிய — ஆக்கப்பட்டன வாசிப உடலுயிர் (சரீரம்) காட்டும் குற்றங்களை — புறத்தே காட்டும் குற்றங்களைத் திருத்து கின்றது — மாற்று கின்றது என்க.

அமல அக்கினி ஆக்கம் பெறுதலால் குற்றங்களை மாணவன் திருத்து கின்றான் — மாற்று கின்றான் என்று கூறுப.

ஆதலால், குற்றம் காட்டல் தெறறு அன்று; உரியபேத - ஆறு அறிக.

குற்றம் புறத்தே காணப்பட மாற்ற மடைய வேண்டும். இயற்கை முறை இதுவே ஆம்.

எம் பெருமான் உடலில் குடி புகும் கால் ஊனங்கள் அறவே ஒழியும்.

திருவாசகம்.

“முன்புள்ள வற்றை முழுதழிய உள்புகுந்த அன்பின் குலாத்தில்லை ஆண்டானைக் [கொண்டன்றே”

(ஊ குலாப்பத்து செ. 3)

என்னும் சுருதியின் உண்மைப் பொருளும் இதுவே ஆம்.

மேலும் விரிப்பிற் பெருகும்.

இதுகாறும் கூறியவைகளால் பூவடி முப்பது என்னும் அரிய பெரிய தமிழ் மறையில் பொருட்கூறு என்னும் இரண்டாவது அத்தியாயத்திலுந்தாம் சூத்த மகுடமாகிய “குற்றங்காட்டல்” என்பதன் பண்பும் பயனும் ஒருவாறு உணரத்தகும்.

சுபம்.

MECHANISM OF LIFE

SIR J. C. BOSE'S LECTURE.

(CONTINUED FROM 20-2-36)

WATER PIPE OF NERVE.

It is obvious that the mechanical movement of water through a pipe well in no way be affected by heat or cold; the pipe will not lose consciousness and stop the flow of water if it be chloroformed or will its power conducted be abolished by applying a bandage soaked in poison. These physiological blocks produce a temporary or a permanent arrest of the impulse. My further discovery of the excitatory polar action of an electric current and its transmission to a distance, proves conclusively that the conduction of the excitation in the plant is fundamentally the same as that in the nerve of the animal.

The leaf like an ankered moth turns towards the light, by up or downward movement or by twist to the left and to the right. The movements take place when the leaflets carried by the four sub-petioles alone are exposed to the light, the distant motor organ, the pulvinus being shielded from it. The attitude of the leaf perpendicular to the light is therefore due to the co-ordinated reflexes produced at the distant pulvinus being shielded from it. The attitude of the leaf perpendicular to the light is therefore due to the co-ordinated re-

flexes produced at the distant pulvinus by nervous impulses sent by the leaflets which perceive the light. When a stronger stimulus is applied a different class of phenomenon makes its appearance, the afferent or sensory impulse becomes reflected along a new path as an efferent or motor impulse which travels outwards. The outlying organs are thus quickly adjusted to meet any crisis, there is always a ceaseless alertness and immediate executive action to meet emergencies. For any disharmony means the destruction of the plant commonwealth.

PROPULSION OF BLOOD AND OF SAP.

The question of propulsion of sap in the plant has for a long time been an insoluble problem. Is it a physical or physiological phenomena? Strasburger wrongly imagined that the movement of sap was unaffected by the action of poison; hence physical theories have been proposed which failed to offer any satisfactory explanation of the phenomenon. My experiments on the action of stimulants which revive a dying plant and of poisons which abolish the ascent and kill a vigorous plant, prove, on the other hand, that the movement of sap is brought about by a throbbing propulsive tissue which functions both as the pumping and the artery.

In lower animals such as amphiozus the propulsive mecha-

-anism is an elongated organ in which a series of peristaltic waves propel the nutrient fluid. Even in higher animals, the embryo has an elongated tubular heart. I have been able to demonstrate that the propulsion of sap is not wholly a physical but fundamentally a physiological process, not essentially different from the mechanism of propulsion of blood in the animal. The cardiac activity of the animal has among others the following characteristics:

(1) A certain amount of internal hydrostatic pressure is required for starting the pulsation.

(2) The mechanical pulsation is attended by electric pulsation which accompanies it.

(3) There are different alkaloids and chemical agents which produce characteristic modifications of cardiac activity. For example, (a) stimulant like camphor enhance the activity; (b) a depressant like bromide of potassium depresses it; (c) a stimulant depressant like strychnine in small doses acts as a stimulant while in large doses it is depressant; (d) poisonous solutions permanently abolish the transport of fluid.

The propulsive tissue in the plant has been localised by my Electric Probe. The electric pulsations of the pulsating tissue are found to be enhanced or depressed by agents which increase or depress the propulsion of sap.

I will now apply the other tests which prove the identical reaction of propulsive tissue of the plant and cardiac tissue of the animal.

(To be continued)

“வித்தகம்” முதல் வருட, இரண்டாவது வருட சஞ்சிகைகள் புத்தகமாக கட்டப்பட்டன.

ஒவ்வொன்றும் விலை ரூபா 3-8-0

தபால் செலவு பிரத்தியேகம்.

விஷய அட்டவணை.

முதல் வருட தலைநகங்கள் (Editorials)

1 எமது கொள்கை.	27 இந்து மதம்
2 சைவ சமயம்	28 அடியார் பெருமை
3 தத்துவப்பெரியார் நூல்கள்	29 நிறை
4 எழுதாமறை	30 அடியார் இயல்
5 குருநெறி	31 அருணேதயம்
6 வேதாசுமங்கள்	32 யோகம்
7 இருக்கு வேதம்	33 அன்பு
8 தமிழ் நெடுந் கணக்குத்	34 பணி செய்து கிடத்தல்
திருத்தத் தீர்மானம்	35 அருள்
9 திருவருளட்டம்	36 சகச நீட்டை
10 நாதம்	37 பாசு பதம்
11 அமல ஜகாரம்	38 மாற்றிப் பிறத்தல்
12 அரமுதல் நாற் பொருள்	39 கற்பனை
13 இல்லறம்	40 சமாதி
14 அண்ணம்	41 பண்டைக் காலப் பௌத்த
15 துப்புரவு	சமணரும் தற்காலச் சைவ
16, 17 மனைவி	ரும்
18 பொருள்	42 அறஞ்செய விரும்பு
19 அருந்தல் பொருந்தல்	43 நிறை முறை இல்லாக்
அனந்தல்	கற்பனை
20 உடம்பின் பயன்	44 சங்கசு சான்றோர் நூல்கள்
21 இடம்பட வீட்டேல்	45 தூல குக்கும சம்பந்தம்
22 ஜவகாருணணியம்	46 பதி. பசு பாசு உண்மை
23 முயற்சி	47 வீடு பெற நில
24 விதேச முத்தி	48 சண்டேசரப் பேறு
சதகே முத்தி	49 காயசித்தி
25 நான் மறை	50 ஆரியரும் தமிழரும்
26 பிரம சரியம்	51 வித்தகம் பேசேல்

தோடர்ச்சியான கட்டுரைகள்.

தலையாய அறம்.

உடம்பின் அருமை பெருமை

இருக்கு வேத உண்மை சீதையை வந்தித்தல்

ஆரியமும் தமிழும்.

ஈழநாடும் தமிழும்

“நத்தமபோல் கேடு” என்னும் குறளுறை

உயிர் வருக்கம்.

உடலுயிர் சம்பந்தம்

பெண்பாற் புலவர்கள்.

இரண்டாவது வருட தலைநகங்கள் (Editorials)

1 எமது பத்திரிகை	30 பொருடனைப்பேற்றி வாழ்
2 கல்வி	31 சூது விருய்ப்பல்
3 சிறமும் விண்ணும்	32 அன்னையும் தகாவும்
4 கேள்வி முயல்	முன்னறி தெய்வம்
5 காமேசன்	33 மாரியல்லது காரியகல்லது
6 சோம்பத்திரியேல்	34 பூமி திருத்தியுண்
7 இடம்பொருள் ஏல்	35 லசயோத்திரந்தால் செய்
8 சுழ்பெண்ப்படுவது சொற்	வன செய்
நிறம்பாமை	36 ஒருவனைப்பற்றி ஒருசத்திரு
9 வேதாந்தம் சித்தாந்தம்	37 ஊக்கமது கைவிடேல்
10 சுழ்னை	38 இல்லறமல்லது நல்லற
11 மலபர்பாகம்	மன்று
12 இருவனை ஒப்பு	39, 40 கேட்டிலுறுதி கூட்டு
13 விட்ட குறை	முடைமை.
14 இராப் பகலற்ற இடம்	41 மெல்லினல்லாதோள்
15 அரவமட்டேல்	சேர்
16 ஆலயற் தொழுவது சால	42 கைப்பொருடன்னின்
வும் நன்று	மெய்ப்பொருள் கல்வி
17 விருந்திலோர்க்கில்லை	43 தெய்வமிக்கே
பொருந்திய ஒழுக்கம்	44 மோனபெண்பத்
18 ஒத்த இடத்து நீத்திரை	வரம்பு
கொள்	45 சுழத்திற்சூகு சூழ
19, 20 ஒதுவதொழியேல்	விருத்தல்
21 ஆறுவது சினம்	46 சிழ்மை யகற்ற யும்
22 மறைக்காட்டுக் கதவு திறத்	47 தேடாதழிக்கிறபாட மு
23 உடையது விளம்பேல் [தல்	48 ஊருடன் பகைக்கண் வேரு
24 ஈவது விவக்கேல்	டன் கெடும்
25 ஈயார் தேட்டைத் ஈயார்	49 நீரகம் போருந்திய ஊரகத்
கொள்வர்	திரு
26 ஈயமிட்டுண்	50 நல்லினக்கமல்லது அல்
27 குற்றம் பார்க்கில் சுற்ற	லற்படுத்தும்
மில்லை	51 மீதுண் வரும்பேல்
28 சிவத்தைப் பேணில் தவத்	52 சநீ நீரகடு
திற்கடிசு	53 காப்பது விரதம்
29 நீர்க்க் கற்றல் சொற்றிரம்	54 வானஞ் சுருங்கில் தானஞ்
பாமை	சுருங்கும்

தோடர்ச்சியான கட்டுரைகள்.

ஸர் ஐகதீஸ்சந்திரவஸூதி அவர்கள் செய்த பிரசங்கம்

சும்மா கிடந்த சங்கை ஊதிக் கெடுத்தான் ஆடை

அயிக்கவாதம் பேசிப் பயிக்க வாதம் புரியும் அறிவிலிகளுக்கு

[வாய்ப்புட்டு]

பொ. முத்தையா பிள்ளை, உண்மை முத்தி நிலை ஆராய்ச்சி

உண்மை முத்தி நிலை ஆராய்ச்சி மறுப்பு.

ஈழநாடும் தமிழும்

உடலுயிர் சம்பந்தம்

பெண்பாற் புலவர்கள்

ஸ்ரீ காஞ்சி காம கோடி பீடத்திற்குரிய உத்திருவட்டம் என்

கின் ஆராய்ச்சி

20ம் நூற்றாண்டின் இணையற்ற விஞ்ஞானம்.